

KONGELIG RESOLUSJON

Klima- og miljødepartementet
Statsråd: Sveinung Rotevatn

Ref.nr.:
Saksnr.:
Dato: 23. juni 2020

Forskrift om vern av Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde

1. FORSLAG

Klima- og miljødepartementet kommer med dette med forslag om å opprette Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde, Alver og Austrheim kommunar, Vestland fylke. Området består av om lag 71 km² sjøareal. Privat grunn er ikkje omfatta.

1.1 Heimelsgrunnlag og grunngjeving for verneforslaget

Området vert foreslått verna som marine verneområde med heimel i naturmangfaldlova § 39. Det går fram av § 39 at det kan opprettast verneområde i sjø for å beskytte marine verneverdiar, medrekna naturverdiar som er økologiske føresetnader for landlevande artar.

Dei føreslegne området Lurefjorden og Lindåsosane, tilfredsstillar vilkåra i § 39 bokstavane a, b, c, f og g:

- a) inneheld særreigne eller representative økosystem og som er utan tyngre naturinngrep
- b) inneheld trua, sjeldan eller sårbar natur
- c) representerer ein bestemt type natur
- f) har særskilt naturvitskapleg verdi
- g) har særskilt betydning som økologisk funksjonsområde for ein eller fleire nærmare bestemte artar

Det føreslegne verneområdet skal bidra til å nå dei lovfesta måla for områdevern i naturmangfaldlova § 33. Dei mest aktuelle måla i den samanheng, er at vern av område skal bidra til bevaring av:

- a) variasjonsbreidda av naturtypar og landskap
- b) artar og genetisk mangfald
- h) referanseområde for å følgje utviklinga i naturen

Måla heng saman med dei nasjonale måla for områdevern. Vern av dei føreslegne områda bidreg til å oppfylle nasjonale mål og internasjonale forpliktingar i fleire stortingsmeldingar, medrekna St.meld. nr. 37 (2008-2009) *Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplan)*, jf. Innst. S. nr. 362 (2008-2009), Meld. St. 14 (2015-2016) *Natur for livet. Norsk handlingsplan for naturmangfold* (i det følgjande omtalt som naturmangfoldmeldinga), jf. Innst. 294 S (2015-2016) og Meld. St. 35 (2016) *Oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet*, jf. Innst. 455 S (2016-2017).

Vern av området vil bidra til å oppfylle følgjande nasjonale mål under resultatområdet Naturmangfold, jf. Prop. 1 S (2019-2020) for Klima- og miljødepartementet: "Eit representativt utval av norsk natur skal takast vare på for kommande generasjonar".

I naturmangfoldmeldinga vert det peika på at dette handlar om å bevare eit utval av naturområde som viser variasjonsbreidda i norsk natur, det vil seie eit representativt utval. Vern vil også bidra til dei nasjonale måla om bevaring av økosystem og artar og naturtypar. Det går fram av naturmangfoldmeldinga at tverrsektorielt marint vern etter naturmangfoldlova § 39, framleis skal bidra til at eit utval av representative, særigne, sårbare eller trua marine undersjøiske naturtypar og naturverdiar langs kysten og i territorialfarvatnet blir tatt vare på for framtida.

Under Konvensjonen om biologisk mangfald (CBD) er det eit felles mål å sikre eit effektivt og representativt vern av 10 % av verdens kyst- og havområde innan 2020. Det finn også stad eit omfattande arbeid knytt til marint vern under mellom anna Konvensjonen om bevaring av det marine miljø i Nordøst-Atlanteren (OSPAR) og Verdas naturvernunion (IUCN). Etter vedtatt vern vil marine verneområde etter naturmangfoldlova bli sendt inn til OSPARs liste over «Marine protected areas».

Lurefjorden og Lindåsosane inngår dessutan i regionen Nordhordland, som vart godkjend som eit UNESCO Man and Biosphere Reserve i juni 2019. Dette er eit initiativ som vart sett i verk av kommunane i regionen uavhengig av arbeidet med marint vern, men der det er eit krav om at biosfæreresservatet skal byggjast kring eit større, etablert verneområde.

1.2 Bakgrunnen for forslaget

1.2.1 Kunnskapsgrunnlaget

Det føreslegne marine verneområdet er eitt av dei 36 områda som det partssamansette Rådgivende utvalg for marin verneplan har tilrådd tatt med i første fase av marin verneplan, jf. nærmare omtale i kap. 2. Kunnskap om naturtilhøva i desse områda er samanstillt i tilrådingane frå Rådgivende utvalg for marin verneplan frå 2003 og 2004. Dei seinare åra er kunnskapsgrunnlaget utvida ved at Fylkesmannen initiert ein omfattande litteraturgjennomgang (Todt mfl. 2015), som har tilført viktige perspektiv til ei framtidig forvaltning.

Lurefjorden, og då særleg Lindåsosane, har vore ein mykje nytta forskingslokalitet for marinbiologiske problemstillingar opp gjennom åra. Kunnskapsgrunnlaget er nærmare omtalt i Fylkesmannens høyringsdokument.

Det vert elles vist til omtala av verneverdiar, påverknadsfaktorar og trugsmål mot verneverdiane i kap. 1.3 og 1.4.

1.2.2 Effektar av vernet

Det i dag i liten grad inngrep og aktivitetar som belastar økosystema i området, sjå kapittel 1.4 og 1.6. Restriksjonane som følgjer av verneforskrifta er tilpassa verneføremål og dei verneverdiane ein ønsker å ta vare på i området.

Når det gjeld framtidig belastning, set verneforskrifta forbod mot tiltak og aktivitetar som er vurdert å kunne ha negativ effekt på naturmangfaldet. Vegetasjonen og dyrelivet er verna mot skade og øydelegging. Det er forbod mot fysiske tiltak som til dømes utfylling, mudring, uttak og deponering av masse, sprenging, boring og plassering av konstruksjonar på sjøbotnen. Gjennom verneforskrifta er det opna for å gi dispensasjon til ulike typar tiltak, til dømes tekniske tiltak som inneber små inngrep på botnen og som ikkje påverkar dei marine verneverdiane nemneverdig. Det er også opna for å gi dispensasjon til akvakultur som ikkje er i strid med verneføremålet. Ved handsaming av søknadar om dispensasjon vil påverknad bli vurdert i lys av verneføremål, og det vil kunne setjast vilkår av omsyn til dette. Departementet har vurdert det slik at vernet vil føre til ei positiv utvikling for økosystema, naturtypane og artane, jf. naturmangfaldlova §§ 4 og 5.

I handsaming av søknader om dispensasjon vil samla belastning vurderast, jf. naturmangfaldlova § 10. Gjennom den overvakinga som det leggjast opp til, vil tilstandsutviklinga kunne følgjast. Dette kan gi eit betre grunnlag for å vurdere samla belastning ved handsaming av søknadar om dispensasjon, jf. naturmangfaldlova § 10.

Kostnadene ved miljøforringing skal berast av tiltakshavar, jf. naturmangfaldlova § 11. I verneforskrifta er det gjort generelle unntak frå forbod i forskriftene. For enkelte av desse unntaka er det sett vilkår for å hindre miljøforringing, jf. eksempelet ovanfor om fortøyingsmiddel. Tiltakshavar må her dekke evt. ekstrakostnadar.

Prinsippet i naturmangfaldlova § 12 om miljøforsvarlege teknikkar og driftsmetodar er lagt vekt på i verneprosessen i samband med fastsetting av forslag til generelle unntak og spesifiserte dispensasjonsreglar.

Gjennom heile verneplanprosessen er det gjort avvegingar mellom områda sine verneverdiar og andre viktige samfunnsinteresser, jf. naturmangfaldlova § 14. Gjennom avgrensing av området og gjennom generelle (direkte) unntak eller spesifiserte dispensasjonsreglar i verneforskriftene, er det tatt omsyn til næringsmessige interesser.

1.3 Verneverdiar

Det føreslegne marine verneområdet har naturverdiar som gjer at dei på ein god måte vil bidra til å oppfylle nasjonale og internasjonale mål om vern, jf. kap. 1.1. Området dekkjer viktige element i arbeidet med marint vern, som har hovudfokus på representativitet. Norskekysten har store naturfaglege kvalitetar av internasjonal verdi, og det føreslegne området medverkar til å understreke dette.

Området omfattar heile Lurefjorden og Lindåsosane i Nordhordland, og er om lag 71 km² stort i eit relativt flatt kystlandskap med strandflater og låge åsar med skog, lynghei og noko jordbruksland. Lurefjorden er ein markert terskelfjord, der all utskifting av vatn skjer ved tidevasstraumar over fire grunne sund. Dette gjer fjorden svært spesiell.

Det er særpreget ved desse hydrologiske tilhøva som gjer at Lurefjorden er egna for marint vern. Fjordsystemet er relativt lukka, men likevel ganske djupt, på det meste ned til 440 meter. Dei grunne tersklane gjer likevel at utskiftinga av vatn går tregt. Det vil ta 193 dagar å skifte ut alt vatn i fjorden over tersklane om utskiftinga var total. Utskiftinga er langt frå total, mykje av vatnet mot botnen vert verande vesentleg lenger enn dette. Det gjer Lurefjorden til ein dårleg resipient, og dette er grunnen til at det i dag ikkje finst eitt einaste fiskeoppdrettsanlegg i denne fjorden.

Botnvatnet i Lurefjorden er relativt kaldt, og artane som lever her er tilpassa kaldare vatn. Fleire relikter etter siste istid er å finne i fjorden. Ishavsåte er eit vanleg dyreplankton her, og ein må til det nordlege Barentshavet for å finne tilsvarende mengder av arten. Også pungreke og kommakreps kan reknast som slike istidsrelikter. Dette er artar som var vanlege i Vestland under istida, men som forsvann på grunn av gradvis aukande vass temperatur. I Lindåsosane har desse artane funne ein tilfluktsstad med tilstrekkeleg låge temperaturar året rundt.

Den spesielle sildestamma i Lindåsosane er velkjend og godt dokumentert. Endå meir kjent er dei rike førekomstane av kronemaneten *Periphylla periphylla*. Denne arten er vidt utbreidd i verda, men oftast på store havdjup. Lurefjorden utmerkar seg med uvanleg sterk førekomst av arten, på grunnare vatn enn det som elles er vanleg. Ei viktig årsak er truleg at det er svært lite lys på botnen av Lurefjorden. På 200 meters djup i Lurefjorden er det 10 000 gongar mørkare enn i andre fjordar.

Dette favoriserer kronemaneten, men er eit problem for fisk. Fisk klarar ikkje sjå byttet sitt under slike tilhøve. Det er ikkje mangel på mat på botnen av Lurefjorden, for talet på byttedyr er langt høgare her enn i andre fjordar. Men ettersom fisken ser så dårleg når det er mørkt, har manetene nærast monopol på dei store byttedyrførekomstane.

Dei første manetene vart observert i fjorden på midten av 1970-talet. Sidan har omfanget berre auka, og dei siste åra har dei totalt utkonkurrert fisken i fjorden. Det kan vere så mykje som 50 000 til 60 000 tonn kronemanetar i Lurefjorden, som synest å ha påverka heile næringskjeda og har drive vekk alle konkurrentar.

Lurefjorden, Lindåsosane og nærområde til desse områda på land har elles store landskapsmessige kvalitetar. Området står difor på Riksantikvarens liste over kulturhistoriske landskap av nasjonal interesse, der Lurefjorden har her fått nemninga "Indre farleia".

1.4 Påverknadsfaktorar og trugsmål mot verneverdiane

Det viktigaste trugsmålet mot verneverdiane i området er større, fysiske inngrep som påverkar sjøbotnen, vassutskifting og straumtilhøve, til dømes tiltak som medfører utfylling, mudring, uttak og deponering av masse, sprenging, boring og plassering av konstruksjonar på havbotnen. Bruk av botntrål kan også vere eit trugsmål, særleg på eller nær område med hardbotn, men slik verksemd går føre seg i liten grad i dag.

Lurefjorden og Lindåsosane har sine naturlege utfordringar som resipient, der all vassutskifting skjer over fire svært grunne tersklar. Det gjer området dårleg egna for matfiskproduksjon med dagens teknikk, men med andre tekniske løysingar i havbruket kan dette endre seg med tida. Når det gjeld akvakultur, medrekna fiskeoppdrett, er trugsmålet i hovudsak knytt til ureining av botnarealet rett under etablerte anlegg og område for ankerfeste. Vasskvaliteten vil også kunne bli forringa om omfattande akvakulturverksemd går føre seg over tid. I tillegg kan oppankring av akvakulturanlegg føre med seg fysiske inngrep i sjøbotnen.

Lurefjorden er sterkt dominert av kronemaneten *Periphylla periphylla*, som har uvanleg sterk bestand i fjorden. Dette er eit naturleg fenomen som truleg har påverka mellom anna fiskebestandane i fjorden sterkt. Dette vert her rekna som ein kvalitet meir enn eit problem. Eit større interkommunalt avfallsanlegg drenerer mot Lurefjorden, og sjølv om vilkåra for anlegget er strenge og jamleg vert reviderte, er det vanskeleg å unngå noko avrenning til fjorden sjølv om vilkåra vert etterlevd.

Naturmangfaldet i havet og langs kysten vert også påverka av klimaendringar, forsuring av havet, miljøgifter, framande arter og hausting av marine levande ressursar.

1.5 Planstatus og inngrepsstatus

I tidlegare Lindås kommune gjeld kommunedelplan for Lindåsosane, Lygra og Lurefjorden 2011-2023 som overordna plan for store delar av verneområdet. Rundt Keila gjeld kommunedelplanen for Lindåsneset og Mongstad 2010-2022. Kommuneplanen 2011-2023 gjeld per i dag for området inst i Seimsfjorden og området mellom Lygra og Feste. Ingen føreliggjande kommunal plan synest å vere i strid med verneframlegget.

Kommuneplan 2006-2017 i Austrheim kommune dekker nordvestre delar av kandidatområdet. Arealbruk i sjø er i hovudsak fiske-, ferdsel-, natur- og friluftsområde. I tillegg er små areal sett av til akvakultur, kaste- og låssetjingsplassar, gyteområde, småbåthamner, næringsområde i sjø og hamneområde i sjø.

I tidlegare Radøy kommune dekker kommuneplan 2011-2023 ein liten del av Lurefjorden rundt Fesøy. Her er havområda avsett til naturområde vatn, med eit mindre trålefelt for reker avmerkt.

Fylkesdelplan for kysten i Hordaland frå 2001 skildrar mål, retningsliner og tiltak for bruk og vern av kystsona. Det overordna målet er at kystsona skal nyttast med ein balanse mellom bruk og vern av areal- og naturressursar og medverke til ei berekraftig samfunns- og næringsutvikling. Måla og retningslinene for planen er ført vidare i gjeldande Fylkesplan for Hordaland frå 2008.

Fylkesdelplanen kapittel 8.2 og 8.3 inneheld arealpolitiske føringar som er relevante for planarbeidet.

Det ligg fem mindre sjøfuglreservat i Lurefjorden. Desse vart oppretta i 1987 for å verne om hekkeplassar for sjøfuglane. Bestandane av dei fleste sjøfuglartane har gått sterkt tilbake i området dei siste tiåra, og i dag er berre eitt av desse sjøfuglreservata livskraftig.

Kystsona i kandidatområdet er prega av spreidd busetjing, hytter og naust med tilhøyrande båt plassar. Sjølv om det er mykje menneskeleg aktivitet knytt til denne delen av Hordaland, er området som er aktuelt for marint vern lite påverka av tekniske inngrep. Ved Nesfossen ligg eit setjefiskanlegg. Dårlege resipienttilhøve gjer at det ikkje finst eitt einaste matfiskanlegg i området.

1.6 Andre interesser

Lurefjorden er eit skjerma havområde omgjeve av store areal med spreidd busetjing, men også mykje lite påverka landareal. Ei hovudferdselsåre nordover langs kysten går gjennom Lurefjorden, og trafikken med små og mellomstore båtar er stor året rundt.

Lindåsosane er vel kjende for mellom anna ei lokal sildestamme med eigne morfologiske trekk. Over tid er det gjort mykje verdfull forskning både på denne silda og andre førekomstar i Lindåsosane og Lurefjorden, og med dei endringane som skjer naturleg i økosystema her vil området kunne ha eit stort potensial for viktige forskingsoppgåver i framtida. Når det gjeld forskingsaktivitet, er området meint å skulle tene som referanseområde for forskning og overvaking, jf. verneføremåla.

2. SAKSHANDSAMING

Klima- og miljødepartementet viser til at verneplanen er gjort greie for etter gjeldande lovverk, og at ulike interesser er belyste og vurdert m.a. gjennom høyringane. Naturmangfoldlova § 14 er på denne bakgrunn oppfylla. Krava i utredningsinstruksen er oppfylla, og det vises m.a. til relevante mål, verneverdiar og påvirkningsfaktorar omtala i kap. 1.1.-1.6. og til vurderingar i kap. 4 og kap. 5.

2.1. Bakgrunn

Området inngår i dei 36 kandidatområda for marint vern som vart peikt ut i tilrådingar frå Rådgivande utval for marin verneplan. Utvalet var breitt samansatt og blei satt ned av Klima- og miljødepartementet (den gong Miljøverndepartementet) i samråd med Nærings- og fiskeridepartementet (den gong Fiskeridepartementet) og Olje- og energidepartementet i 2001. På bakgrunn av bl.a. analyse av utbreinga til bunnlevande marine artar vart kysten delt inn i tre

biogeografiske regionar. Potensielle område blei delt inn i seks kategoriar. Utvalet la vekt på at ein skulle velge ut område frå kvar av dei seks kategoriane innan kvar av dei tre biogeografiske regionane. Utvalet peika på at det vil ta mange år før ein har god oversikt over det biologiske mangfaldet i våre marine område, og la til grunn at det er kjent at det er ein samanheng mellom førekomst av planter og dyr og bunnforholdene generelt. Ulike organismer finnes på mudderbunn, sandbunn, stein- og grusbunn og fjellbunn. Andre fysiske miljøforhold, som lys, djup, saltholdighet og havstraumer, spelar også avgjerande roller for førekomst og utbreiing av artar.

Utvalet ga sin endelege tilråding i 2004. Utvalet vurderte at dei 36 områdene til saman representerte eit godt og balansert utval av undersjøisk natur frå kysten og skjergarden. Det vart lagt vekt på at områda skulle vere særskilde og representative sett i forhold til regionar og kyststrekningar. Det blei også lagt vekt på at områda skulle vere lite påverka og at dei kunne tjene som referanseområde for forskning og overvaking.

2.2 Saksgang

På grunnlag av brev 28.03.14 frå Klima- og miljødepartementet, ga Miljødirektoratet ved brev 11.04.14 oppdrag til tidlegare Fylkesmannen i Hordaland om å vurdere og avklare områdeavgrensingane med direktoratet og så melde oppstart av planarbeidet for tre område i dåværande Hordaland fylke. Melding om oppstart vart 26.03.15 kunngjort og sendt lokale og regionale høyringsinstansar.

I meldingsfasen gjennomførte Fylkesmannen møte med mellom anna dei ti involverte kommunane, og inviterte elles til opne informasjonsmøte. I oppstartsmeldinga vart det orientert om at Fylkesmannen ville vere tilgjengeleg for å orientere om prosessen på møte eller arrangement med instansar som bad om det. Det har vore ei rekke slike møte, mellom anna med to regionsråd, ulike oppdrettsfirma/-organisasjonar og framdriftsmøte for arbeidet med *Kystsonoplan i Sunnhordland* i regi av tidlegare Hordaland fylkeskommune. Oppsummering av innspel frå denne oppstartsmeldinga vart gjort i 2016 og vart eit viktig grunnlag for den etterfølgjande høyringa. Brev med fagleg gjennomgang av verneplanutkast vart sendt frå Miljødirektoratet til Fylkesmannen 14.10.16.

Verneframlegg for Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde blei saman med framlegg for Krossfjorden, Ytre Hardangerfjorden marine verneområde sendt på felles høyring 13.02.17, med høyringsfrist 02.05.17. Ei rekke instansar fekk utsett frist for at dei skulle få handsame verneplanen politisk eller på styremøte. Tilråding frå Fylkesmannen i Hordaland til Miljødirektoratet vart sendt ved brev 11.10.17.

Arbeidet med føreslegne marine verneområde i Nordland, Troms, Hordaland og Finnmark, samt omgrepsbruk knytt til akvakultur og fiske, vart drøfta i møte mellom Fiskeridirektoratet, Fiskeridirektoratet sine regionkontor, fylkesmennene og Miljødirektoratet 21.02.18.

I forkant av oversending av Miljødirektoratet si tilråding, vart det halde møte mellom kommunane, Fylkesmannen og Miljødirektoratet i Bergen 29.01.19. Kommunane peikte på at det i nokre samanhengar kan vere vanskeleg å tolke verneforskrifter, og særleg korleis dei spesifiserte

dispensasjonsreglane skal tolkast. Kommunane ønska at Miljødirektoratet klargjorde dette i si oversending til Klima- og miljødepartementet.

Miljødirektoratet sendte si tilråding til Klima- og miljødepartementet i brev av 07.06.2019.

3. VIKTIGE ENDRINGAR UNDER VERNEPLANPROSESSEN

3.1 Avgrensing om arealomfang

Anbefalingane frå Rådgivende utvalg for marin verneplan er i utgangspunktet lagt til grunn, og fylkesmannen har ikkje føreslege endringar samanlikna med rådgjevande utval sitt framlegg.

Miljødirektoratet sluttar seg til Fylkesmannen si tilråding om avgrensing av Lurefjorden og Lindåsosane.

Klima- og miljødepartementet slutter seg til Miljødirektoratets tilråding.

3.2 Verneforskrift

Eit utgangspunkt for framlegga som vart send på høyring, var innspel i samband med melding om oppstart av planarbeidet og forskriftene for vedtekne marine verneområde. Fylkesmannen har tilrådd nokre små endringar etter høyring. Dei er ikkje gjennomgripande og mest av omgrepsteknisk karakter. Miljødirektoratet tilrår nokre få endringar samanlikna med Fylkesmannen sitt framlegg. Desse er også i hovudsak av omgrepsteknisk karakter.

Klima- og miljødepartementet har tilrådd ytterlegare regeltekniske endringar, utan at dette får betydning for innhaldet i forskrifta.

3.3 Namnsetjing

«Lindåspollane» er eit kjent omgrep i forskingssamanheng og var namnet som rådgjevande utval nytta, men tilbakemeldingane frå fastbuande i området og kommunen går ut på at «Lindåsosane» er namnet som er mest nytta lokalt. Namnet på heile det føreslegne verneområdet blir dermed «Lurefjorden og Lindåsosane».

4. FORVALTNING, ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSNAR

4.1 Samfunnsøkonomiske vurderingar

Dette delkapittelet inneheld samfunnsøkonomiske vurderingar knytt til tilrådinga for det føreslegne marine verneområdet. Vurderingane ser spesielt på nytte i form av bevaring av viktige naturverdiar og kostnader i form av moglege framtidige avgrensingar på næringsverksemd i områda. Vurderingane byggjer på hovudspørsmåla i utreiingsinstruksen.

4.1.1 Kva er problemet og kva vil vi oppnå?

Norske kyst- og havområde har stor variasjon av naturtypar og levestader for arter. Faktorar som temperatur, saltinnhald, tilgang på lys, forskjellar i tidevatn og botntypar påverkar kva som finst kor. Floraen og faunaen langs kysten vår endrar seg i tillegg etter breiddegrad og til dels lengdegrad, frå den ytre sokkelen, til innerst i fjordbotnen, og frå sjøkanten der tidevatnet fell og flør, til djupe basseng på sokkelen og i fjordar. Døme på spesielle marine verneverdiar er kaldvasskorallrev, som finst både inne i fjordane og ute på sokkelen. Mangfaldet av naturtypar, artar og genar har utvikla seg gjennom lang tid, og å bevare representative område sikrar dette mangfaldet for generasjonar som kjem etter oss. Mangfaldet dannar eit viktig grunnlag for biologisk produksjon og for hausting av levande marine ressursar, som kan nyttast til mat og andre forsynande tenester.

Dette mangfaldet vil også vere viktige kjelder til kunnskap og for tilgang til variasjon i genetisk mangfald, noko som er spesielt viktig for tilpassing til eit endra klima. Bevaring av natur gjev også grunnlag for rekreasjon og naturbasert reiseliv. Bevaring bidreg i tillegg til å sikre område av spesiell verdi for plantar og dyr og sårbare og trua naturtypar i område av internasjonal, nasjonal og regional verdi.

Dei største trugsmåla mot det biologiske mangfaldet i Noreg er at leveområde for dyr og plantar blir øydelagde og oppdelt. For nokre økosystem kan det ta sær lang tid å hente seg inn etter forstyrningar frå menneskelege aktivitet, og nokre gongar er det snakk om irreversible verknader. Presset på marine område er aukande. Inngrep som utfyllingar, bygging av hamnar og veger, mudring og dumping, masseuttak, nedslamming og legging av røyrleidningar kan medføre skader i det marine miljøet. På havbotnen utanfor kysten har mennesket sett tydelege spor. Det er til dømes vurdert at mellom 33 og 50% av djupvasskorallreva som finst langs Norskekysten er heilt eller delvis øydelagde, hovudsakeleg som følge av botnfisktråling. Petroleumsaktivitet og oppankring av akvakulturanlegg fører med seg fysiske inngrep i sjøbotnen. I framtida kan f.eks. mineralutvinning og uttak av gasshydrat frå havbotnen bli reelle trugsmål.

Bevaring av eit representativt utval av norsk natur for kommande generasjonar er eit nasjonalt mål, jf. også dei lovfesta måla for områdevern i naturmangfaldlova § 33. Det er også knytt internasjonale forpliktingar til effektivt og representativt vern, jf. kap. 1.1. Hovudmålet med å opprette verneområde er å sikre eit slikt representativt utval av Noregs naturtypar og landskap. Representativt vern inneber at verneområda skal fange opp variasjonsbreidda i naturmangfaldet, dvs. både det som er typisk eller vanleg og det som er meir sjeldsynt. Dette inneber at det ikkje er tilstrekkeleg å berre auke verneandelen; vernet må også omfatte konkrete geografiske område som bidreg til betre representativitet.

Det er langt igjen til målet om representativ bevaring er nådd. Behovet for ei meir representativ bevaring av marine område gjeld ikkje minst for Vestland fylke. Eksisterande vern av sjøområde i dette fylket har lite omfang og er i hovudsak knytt til naturreservat som er oppretta av omsyn til hekkelokalitetar for sjøfugl. Det er per i dag ikkje oppretta marine verneområde.

4.1.2 Kva for tiltak er relevante?

Skal ein nå det nasjonale målet om å ta vare på eit representativt utval av norsk natur for kommande generasjonar, er det ei føresetnad at naturverdiane i dei aktuelle områda får langsiktig beskyttelse. Dagens arbeid med marint vern byggjer på råd frå eit breitt samansett rådgjevande utval som har anbefalt 36 område langs kysten, som i sum skal gi eit utval av område som femner om varierte fysiske forhold og dermed med rimeleg sikkerheit også ein stor del av det biologiske mangfaldet. Dei tre føreslegne marine verneområda i denne tilrådinga, er mellom dei 36 anbefalte områda, der siktemålet er å oppnå eit representativt vern.

I naturmangfaldmeldinga vert det peika på også andre moglege verkemiddel enn områdevern for å oppnå eit meir representativt vern, bl.a. beskyttelse av korallar etter fiskerilovgivinga (havressurslova § 19). Fiskerilovgivinga er allereie brukt til å beskytte ei rekkje korallrev. Marine område der beskyttelsen berre gjeld nærmare reglar om utøving av fiske, vert fastsett etter havressurslova, jf. naturmangfaldlova § 39. Bruk av sektorverkemiddel kan vere tilstrekkeleg der trusselen mot naturen i det alt vesentlege skyldast éin type inngrep eller verksemd. Det fordrer bl.a. at det gjeld langsiktig beskyttelse mot denne påverknaden. Samstundes framhevar naturmangfaldmeldinga områdevern som det verkemiddelet som gir ei langsiktig bevaring mot påverknader på tvers av sektorar.

Den føreslegne verneforskrifta opnar for at pågåande aktivitetar i all hovudsak kan vidareførast. For enkelte aktivitetar vil marint vern innebere restriksjonar, slik at naturverdiane får auka beskyttelse. Når det gjelder framtidig belastning, set den føreslegne verneforskrifta forbod mot tiltak og aktivitetar dersom vurderinga er at dei kan ha negativ effekt på naturmangfaldet i områda.

4.1.3 Kva for prinsipielle spørsmål reiser tiltaka?

Bruk av områdevern etter naturmangfaldlova som verkemiddel kan reise ulike prinsipielle spørsmål. Gjennomføring av områdevern for å få eit meir representativt vern for framtidige generasjonar, er i tråd med nasjonal politikk, og ei prioritert oppgåve for styresmaktene. Samstundes kan vern medføre avgrensingar for råderetten til grunneigarar og rettshavarar. Dette gjeld i mindre grad for arbeidet med marint vern, da verneforslaga i avgrensa grad omfattar privat grunn. Det føreslegne området omfattar ikkje privat grunn.

Det skal ifølgje naturmangfaldmeldinga leggst vekt på lokalpolitisk semje som grunnlag for gjennomføring av verneplanprosessar. Dette er det tatt omsyn til i avvegingane som er gjort i tilrådinga.

4.1.4 Kva er dei positive og negative verknadene, kor varige er dei og kven blir råka?

Viktige verneverdiar er omtalt i kapittel 1.3 og 5, medan aktuelle interessegrupper som verneforslaget kan påverka er omtalt i kapittel 1.6.

Positive verknader

Vern av området bidreg til det nasjonale og dei internasjonale måla om representativ bevaring, jf. omtale av områda sine verneverdiar i pkt.1.3.

Økosystemtenestetilnærminga, som vert omtalt mellom anna i NOU 2013:10 Naturens goder – om verdier av økosystemtjenestene, er lagt til grunn i vurderinga av dei positive verknadene av å sikre dei aktuelle områda. Utgangspunkt er at økosystema inneheld biofysiske strukturar og prosessar og økologiske funksjonar som gjev eit sett med tenester som bidrar til menneskeleg velferd.

Dei positive verknadene av marint vern er knytt både til verdier som følgjer av bruk av områda (bruksverdier) og verdier som ikkje kan knytast til eigen bruk (ikkje-bruksverdier). Ikkje-bruksverdi er verdier som ikkje involverer nokon form for bruk av økosystemtenester, men som reflekterer individ sine ønske om å bevare naturen.

Den største nytten i å opprette desse verneområda ligg i verdien av å bevare eit representativt utval av marine område for framtida, og at ein dermed oppnår ein nytteeffekt over lang tid. Samfunnet si interesse for auka marint vern kan seiast å vere reflektert i det nasjonale målet om representativ bevaring for framtidige generasjonar og i politiske målsetjingar om styrka marint vern. I tillegg vil vern av desse tre områda bidra til å ivareta viktige naturkvalitetar som omfattar både bruksverdier og ikkje-bruksverdier, og da særleg på lang sikt.

Ikkje-bruksverdiene er vurdert til å vere positive og betydelege. Verneframlegget er også vurdert å ha betydelege positive verknader for framtidig forskning og kunnskapsinnsamling.

Negative verknader

Etablering av marine verneområde kan gi negative verknader i form av kostnader knytt til restriksjonar på dagens bruk og kostnader knytt til avgrensingar av potensiell bruk av området i framtida.

Det går føre seg yrkesfiske/næringsfiske, som ved vern i hovudsak halde fram som i dag. Bruk av botntrål for fangst av fisk er allereie forbode i norske fjordar etter anna lovverk. Dei samfunnsøkonomiske konsekvensane for fiske er vurdert å vere avgrensa. Som nemnt over kan vern også bidra til å sikre grunnlaget for fiskeri også i framtida, mellom anna gjennom bevaring av viktige yngelområde.

Vernet vil i liten grad ha negative konsekvensar for hausting av tare, da det ikkje har vore eksisterande aktivitet av hausting av tare ved hjelp av tråldei siste tiåra.

I høyringa har det ikkje kome inn konkret tallfesting eller verdsetting av dei potensielle negative virkningane. Meirkostnaden ved marint vern for dei nevnte interessegruppene vurdast som liten.

4.1.5 Kva for tiltak anbefalast og kvifor?

Klima- og miljødepartementet tilrår etablering av det marine verneområdet som definert innleiingsvis i kapittel 1. Departementets vurdering er at å bevare naturverdiane i det føreslegne området vil gi betydeleg samfunnsøkonomisk nytte, og at marint vern er det mest hensiktsmessige verkemiddelet for å sikre at dei ulike nytteverdiane vert oppretthalde på lang sikt. Vern av området vil bidra til å ivareta viktige naturkvalitetar som omfattar både bruksverdiar og ikkje-bruksverdiar, og da særleg på lang sikt.

Samtidig må området sjåast som ein del av ein større heilskap. Det inngår mellom dei 36 anbefalte områda, som samla sett er vurdert å gi ei rimeleg god dekning i Noregs kystområde og territorialfarvatn med omsyn på representativitet.

4.1.6 Kva er føresetnadene for ei vellykka gjennomføring?

Ei vellukka gjennomføring krev at det vert avsett tilstrekkelege ressursar til gode forvaltningsordningar som støtter opp under arbeidet med langsiktig beskyttelse av verneverdiane i området. Dette omfattar utarbeiding av forvaltningsplan, nødvendige kartleggingar, etablering av oppsyn og overvaking, jf. kap. 4.2. God informasjon til brukarar om verneverdiar og vernereglar er sentralt.

4.2 Forvaltnings- og budsjettmessige vurderingar

Miljødirektoratet har myndigheit til å fastsetje kven som skal vere forvaltningsstyresmakt for verneområdet, og det kan opprettast eit rådgjevande utval for forvaltninga. Forvaltningsmyndighet for mindre verneområde i første omgang tilbydd til den aktuelle kommunen, med unntak for verneområde som i dag grensar inntil område som i dag forvaltast av nasjonalparkstyre eller verneområdestyre. Tilbodet omfattar heller ikkje verneområde som strekkjer seg over fleire kommunar. Det føreslegne marine verneområdet strekkjer seg over fleire kommunar, slik at det i utgangspunktet leggjast opp til at Fylkesmannen vert forvaltningsstyresmakt for området.

Forvaltningsplan for området må ferdigstillast snarast mogleg etter vernevedtak, slik at ein har eit godt planverktøy for å forvalte verneområdet. I samband med dette vil det også vere behov for nærmare kartlegging av naturmangfaldet, som grunnlag både for overvaking av tilstand, bruk av områda som referanseområde, vurdering av tiltak for å ivareta verneverdiane og handsaming av dispensasjonssøknader. I sum vil dette bidra til ei meir treffsikker forvaltning av verneområdet.

Kostnader ved utarbeiding av forvaltningsplanar varierer frå område til område, og avheng mellom anna av områda sin storleik og kompleksitet når det gjelder brukarinteresser. Røynsler frå arbeid med forvaltningsplanar for dei marine verneområda Gaulosen, Rødberget og Saltstraumen, tilseier ein kostnad i storleiksorden 0,2-0,4 mill. kr.

Utarbeiding av forvaltningsplanar vert finansiert over kap. 1420.21. Kartlegging kan finansierast over kap. 1420.36. Eventuelle utgifter til erstatning og gjennomføring av ein eventuell

erstatningsprosess, samt merking og oppsetting av skilt, vert føresett dekkja innanfor løyving under kap. 1427 post 33. Det føreslegne verneområdet omfattar ikkje privat grunn.

5. HØYRING AV VERNEFORSLAGET

5.1 Høyringsinstansar

Følgjande 158 organisasjonar og instansar har hatt verneforslaget til uttale:

Lindås kommune, Radøy kommune, Austrheim kommune, Sund kommune, Austevoll kommune, Bergen kommune, Os kommune, Kvinnherad kommune, Tysnes kommune, Stord kommune, Idykkeklubb, A/S Norske Shell, Artsdatabanken, Audun Jacobsen, Austefjorden Smolt as, Austevoll Fiskarlag, Austevoll Kraftlag SA, Austevoll kyst- og sogelag, Austevoll Seaweed farm AS, Avinor AS, Bellona, Bergen Fiskarlag, Bergen og Omegn Havnevesen, Bergen Seilforening, Bioforsk, BKK, BOF, BSI Padling, Den Norske Turistforening, Direktoratet for mineralforvaltning, DNT Hordaland, Fana Kajakklubb, Fiskarlaget Vest, Fiskebåt, Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond, Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening, Fiskeridirektoratet, Fitjar Kraftlag, Fjelberg Fjordbruk AS, Fjellvar AS, Fjordfiskernes forening, FMC Biopolymer, Forbundet KYSTEN, Forsvaret, Forsvarsbygg, Fortidsminneforeningen Bergen og Hordaland, Forum for natur og friluftsliv, Framtiden i våre hender, Friluftslivets fellesorganisasjon, Friluftsrådernes Landsforbund, Fritidsfiskeforening, Fylkenes fisk AS, Greenpeace, Hardanger Kajakklubb, Havforskningsinstituttet, Havstril Padleklubb, Hordaland bonde- og småbrukarlag, Hordaland Bondelag, Hordaland fylkeskommune, Hordaland fylkeskystlag, Hordaland Røde kors, Hordvik Padle klubb, IMC Diving AS, Bjørn Isdal, KGL. Norsk Båtforbund, KS, Kvinnherad Energi, Kvinnherad kystlag, Kvinnherad og Hardanger fiskarlag, Kystverket, Lerøy vest as, Lingalaks as, LO, Luftfartstilsynet, Marinbiologisk stasjon Espeland, Mattilsynet, Midthordaland fiskarlag, Milde Båtlag Bergen, Miljødirektoratet, Natur og Ungdom, Naturvernforbundet Hordaland lokallag, Nemo Classic Diving, Nesfossen Smolt AS, NGIR, NHO, NHO Reiseliv, NIVA region vest, NJFF Hordaland, Njörd ro og kajakklubb, NOF Hordaland, Norconsult, Nordhordland kraftlag, Nordhordland padleklubb, Nordhordland Seilforening, Nordsjø fjordbruk AS, Norges bondelag, Norges dykkeforbund, Norges fiskarlag hovedadministrasjon, Norges geologiske undersøkelser, Norges handicapforbund, Norges indrettsforbund, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norges Kystfiskarlag, Norges Luftsportsforbund, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, Norges Miljøvernforbund, Norges naturvernforbund, Norges Orienteringsforbund, Norges Padleforbund, Norge Seilforbund, Norhordland fiskarlag, Norsk Biologforening, Norges Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Botanisk Forening, Norsk Industri, Norsk institutt for naturforskning NINA, Norsk institutt for vannforskning NIVA, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Surfforbund, Norsk zoologisk forening, Norsk sjømatbedrifters landsforening, Norskjell AS, NTNU, NVE, Oljedirektoratet, Oljeindustriens Landsforening, Onarheim bruk AS, Os padleklubb, Riksantikvaren (Direktoratet for kulturminneforvaltning), Rådgivende Biologer AS, SABIMA, Sivilforsvaret, Sjøfartsdirektoratet, Sjøtroll havbruk AS, SKL, Skog og landskap, Sotra fiskeindustri AS, Statens

Kartverk, Statens Kartverk Bergen, Statens Kartverk sjødivisjon, Statens vegvesen region vest, Statkraft, Statnett, Statskog, Stord Seilforening, Studentenes Undervannsklubb, Sund kystlag, Sunnhordaland fiskarlag, Taretrålfiskernes Forening, Telavåg fiskemottak AS, Telavåg fiskeoppdrett AS, Troland lakseoppdrett AS, Tysnes fjordbruk AS, Tysnes kystlag, UiT Norges arktiske universitet, Uni Miljø, Universitetet i Bergen, Universitetet i Oslo Biologisk institutt, Universitetsmuseet i Bergen Universitetet i Bergen, Vegdirektoratet, Vestnorsk havbrukslag FHL, Viking fjord AS, WWF-Norge, Øygarden havkajakklubb, Øygarden og Sotra fiskarlag, Åsane Seilforening, Asplan Viak.

Merk at i etterkant av høyringa har Hordaland fylke blitt ein del av Vestland fylke og fleire kommunar har slått seg saman og endre namn. Høyringsinstansane vart likevel omtala ved det namnet dei hadde på høyringstidspunktet.

Generelle merknader

Hordaland fylkeskommune var positive til marint vern av dette kandidatområdet. Dette er særlege og representativt for norsk natur og ein god kandidat for vern.

Akvakultur

Sjømat Norge erkjenner at dette kandidatområdet ikkje er særleg aktuelt for merdbasert akvakulturproduksjon i sjø med dagens teknikk, men meiner at verneforskrifta må innrettast slik at det vil vere mogleg å ta i bruk nye teknikkar også her. Vernet må ikkje innrettast slik at får innverknad på eksisterande smoltanlegg.

Salmon Group AS er oppteken av at havbaserte næringar skal kunne utvikle seg i takt med andre næringar, til liks med tilsvarende verksemd i resten av landet.

Mattilsynet Region Sør og Vest peiker på at med omsyn til vidareutvikling av eksisterande settefiskanlegg, bør forbodet mot utføring av "avløpsvatn" i verneforskriftene endrast til "ufiltrert" avløpsvatn.

Fylkesmannen viser til at spørsmål knytt til akvakultur ikkje er framtreddande i dette kandidatområdet. Fleire av høyringspartane tek til orde for at interessene til smoltanlegget på Nesfossen ikkje må bli råka. Det vert dei heller ikkje.

Fiske og tarehausting

FMC Biopolymer registrerer at taretråling vert forbode i området. Dei kan ikkje sjå at det er trong for ytterlegare vern enn det som allereie er heimla i gjeldande hausteforskrift. Denne hausteforskrifta gjeld berre lenger ute på kysten, så industriell hausting av tare er allereie forbode i området i dag.

Fylkesmannen viser til at verneforskrifta ikkje vil sette nye restriksjonar på tradisjonelt fiske, korkje næringsfiske eller fritidsfiske. Taretråling er allereie forbode etter anna forskrift i dag, og det finst ikkje store mengder tare i kandidatområdet.

Sjøkabler

Norges Vassdrags- og Energidirektorat (NVE) stadfestar at verneframlegget ikkje har konsekvensar for kjende energiresursar, men har i oppstartmeldinga nemnt planane om kraftleidning mellom Mongstad og Kollsnes som vil krysse Lurefjorden i kabel.

Fylkesmannen viser til at den aktuelle straumkabelen mellom Mongstad og Kollsnes er klarert etter planane om marint vern, og vart akseptert ved at framføring i kabel gjennom området var ei betre heilskapleg løysing enn framføring i luftleidning rundt Lurefjorden. I 2017 vart også ein undersjøisk leidning for prosessvatn til Mongstad klarert og vedteken gjennom nordaustre delar av området. Det er ikkje så mykje hardbotn i Lurefjorden, noko som gjer det lettare å akseptere denne typen inngrep.

Anlegg

Fleire høyringspartar (privatpersonar) gir uttrykk for otte for at utslepp og sig frå NGIR sitt avfallsdeponi i Kjevikdalen vil føre til uforsvarleg ureining av Lurefjorden. Tilsvarende argument vert også nytta om smoltanlegget ved Nesfossen.

Fylkesmannen er medviten utfordringar av denne typen. Vilkåra som er sett til anlegget for utslepp vert jamleg vurdert og revidert, og gjeldande krav tilpassa den føreliggjande situasjonen. Dette skjer etter sektorlov og ikkje etter verneforskrifta om marint vern, men dei som forvaltar sektorlovene vil sjølv sagt vere medvitne om at det marine livet i Lurefjorden er sårbart for tilførsle av ureining.

6.3.4 Fylkesmannens tilråding

Fylkesmannen rår sterkt til at verneframlegget vert ført vidare som føreslege. Innspela vil bli vidare vurdert i arbeidet med mellom anna forvaltingsplan. Det er ein klar føresetnad at vidare arbeid etter eit eventuelt vern skal skje i nært samråd og samhandling med involverte kommunar, relevante sektorstyresmakter og aktuelle næringsaktørar i området.

6.3.5 Sakshandsaming i etterkant av fylkesmannens tilråding

I etterkant av høyringa har Fylkesmannen motteke merknadar frå Austrheim og tidlegare Lindås kommuner.

Austrheim kommune og tidlegare Lindås kommune er positive til at det marine naturmiljøet med sitt unike økosystem blir tatt vare på.

Lindås kommune har merknader til framlegget til verneforskrift:

- Formuleringa av direkte unntak for drift og vedlikehald av andre eksisterande anlegg og innretningar i § 4, må endrast slik at den gjelde tiltak som ligg innanfor verneforskrifta sitt verkeområde. Det er unaturleg at forskrifta viser til tiltak på land, der verneforskrifta ikkje skal gjelde.

- Forskrifta bør ha døme på kva som fell inn under tilretteleggingstiltak til for friluftsliv, jf. spesifisert dispensasjonsregel i § 5.
- For separate utslepp etter forureiningslova kapittel 12 må det være direkte unntak i forskrifta, eventuelt ein spesifisert dispensasjonsregel.

Fylkesmannen viser til at endring i § 4 verkar unødvendig, ettersom alle element i verneforskrifta berre gjeld innanfor området si geografiske avgrensing. Det er vanskeleg å konkretisere kva som ligg i tilretteleggingstiltak for friluftsliv, og det bør heller ikkje være naudsynt. Når det gjeld forholdet til forureiningslova, antar fylkesmannen at dette er knytt til gamle utslippsleidningar for kloakk, der det kanskje blir kopla på ein ekstra husstand som følge av godkjende tiltak utanfor verneområdet. Ein kan være einig i at dette bør avklarast ein stad, men ikkje nødvendigvis i verneforskrifta.

6.3.6 Miljødirektoratets vurderingar og tilråding

Det finst ingen akvakulturverksemd i området i dag, da Lurefjorden og Lindåsosane er ein dårleg resipient med vassutskifting. Dette gjer det også mindre sannsynleg med matfiskproduksjon i området også i framtida, med mindre ny teknikk eller teknologiske løysningar for akvakultur utviklast. Forslaget til verneforskrift inneheld ein spesifisert dispensasjonsregel for akvakultur.

Miljødirektoratet viser til merknadene frå Mattilsynet og Fylkesmannen når det gjeld eksisterande settefiskanlegg. Anlegget ligg på land. Fylkesmannen har overfor direktoratet bekrefta at anlegget har avløp innanfor det føreslegne verneområdet. Vernereglane i § 3 i forskriftsforslaget set forbod mot mellom anna utføring av avløpsvatn. Miljødirektoratet tilrår at det i forslaget til verneforskrift vert tatt inn eit generelt (direkte) unntak for utslepp av filtrert avløpsvatn frå settefiskanlegg.

Taretråling er allereie forbode i området, og det finst ikkje store mengder tare området. Framlegget til verneforskrift set ingen restriksjonar på fiske.

Det er fleire sjøkablar i området i dag, og fleire er under planlegging. Drift og vedlikehald av eksisterande kablar vert ikkje påverka av vern, mens legging av nye kablar og røyrlidningar må søkjast om i tråd med verneforskrifta.

Fylkesmannen nemner tilfelle knytt til gamle utslippsleidningar for kloakk, der det blir kopla på ein ekstra husstand utanfor verneområde som følge av godkjende tiltak. Slike tilfelle vil etter Miljødirektoratet si vurdering kome inn under unntaket for drift og vedlikehald av eksisterande anlegg og innretningar i § 4. Nye avløpsleidningar inne i verneområdet vil, sjølv om det berre er frå ein husstand, krevje dispensasjon frå verneforskrifta.

Når det gjeld Lindås kommune sin merknad om at forskrifta bør gi døme på kva som fell inn under tilretteleggingstiltak til for friluftsliv, er Miljødirektoratet si vurdering at dette er noko som kan avklarast i ei forvaltingsplan for området.

På bakgrunn av omtalen av særskilte verneverdiar ovanfor, må Lurefjorden og Lindåsosane kunne karakteriserast som eit særeige økosystem utan tyngre naturinngrep, jf. naturmangfaldlova § 39

bokstav a, og Miljødirektoratet tilrår at ordlyden i verneforskrifta § 1 (føremål) vert justert slik at dette kjem frem.

Miljødirektoratet tilrår følgjande endring i forskrifta samanlikna med Fylkesmannen si tilråding:

- I § 1 vert formuleringa "... spesielt kystområde ..." erstatta med "...særeige økosystem som er " ...utan tyngre naturinngrep ...".
- I § 4 vert det tatt det inn ein ny generell unntaksregel for "Utslepp av filtrert avløpsvatn frå settefiskanlegg."

Miljødirektoratet vises elles til Fylkesmannens kommentarar og tilråding og tilrår at Lurefjorden og Lindåsosane vernast i tråd med vedlagte forskrift og kart.

6.3.7 Klima- og miljødepartementets tilråding

Samferdselsdepartementet har i etterkant av høyringa kome med innspel knytta til etablering av navigasjonsinstallasjonar og andre farledstiltak. Klima- og miljødepartementet understrekar at ved behandling av søknadar om dispensasjon for etablering av navigasjonsinstallasjonar og andre farledstiltak, skal det leggjast stor vekt på hensynet til ivaretakinga av sjøstryggleik. Dispensasjon skal gis så lenge det ikkje er motstrid mellom verneformålet og tiltaket.

Klima- og miljødepartementet har foreslått ytterlegare regeltekniske justeringar i forskrifta. Departementet slutter seg ellers til Miljødirektoratets tilråding og tilrår at Lurefjorden og Lindåsosane vernast i tråd med vedlagte forskrift og kart.

Klima- og miljødepartementet

t i l r å r:

Forskrift om vern av Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde i Alver og Austrheim kommunar, Vestland fylke, blir fastsett i samsvar med vedlagte forslag.